

Родно игрище

А. Друмевъ

Победителятъ на бѣгане съ препятствия

Когато глашатаятъ повика за трети пжть бѣгачитѣ на 110 метра съ препятствия, у мене настана едно смущение: като че ли ми предстоеше да извърша нѣщо твърде трудно. Всички бѣгачи бѣха неспокойни и нервно дѣлбаеха трапчинкитѣ за двата крака. А ти — виновникътъ да се произнесе за втори пжть българското име като победителъ въ единъ и сжщи день — спокойно зае мѣстото си на линията на трѣгването. И като опита трѣгването въ своя коридоръ, той отново се върна на мѣстото си, подготвяйки краката си за това бързо бѣгане съ препятствия, махайки високо напредъ ту лѣвия, ту дѣсния кракъ. Всички бѣха заели мѣстата си и изведнажъ 6,000 зрители замлъкнаха, като че ли никой не дишаше въ тоя моментъ. Всички погледи бѣха отправени върху другитѣ петъ бѣгачи. Тебе те следѣхме — ние малкото българи въ чуждата страна.

Даде се вистрела за трѣгване и силни викове оглушиха голѣмия стадионъ. Азъ чухъ, че се произнесе едно име, но то не бѣ твоето. Сърдцето ми замре. Когато извикахъ, Камене, самъ азъ не